

- 2) współdziałanie z urzędami skarbowymi (rewizyjnymi) w poborze podatków i danin,
- 3) zbieranie i komunikowanie pisemne urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu) wszelkich danych, mogących mieć wpływ na ustalenie obowiązku podatkowego, rozmiaru tego obowiązku oraz na pobór ustalonych zobowiązań podatkowych.

2. Lustratorzy społeczni korzystają z uprawnień, przysługujących władzom skarbowym na mocy rozdziału 5 dział XI dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) oraz uprawnień, przysługujących organom ochrony skarbowej. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane na podstawie ustawy niniejszej, ustali szczegółowo zakres działania oraz uprawnienia lustratorów społecznych, wynikające z niniejszego artykułu.

Art. 12. Urząd skarbowy (rewizyjny) obowiązany jest wykorzystać materiał faktyczny, dostarczony przez lustratora społecznego. Jeżeli materiał ten nie jest zdaniem urzędu skarbowego (rewizyjnego) wystarczający do ustalenia wysokości zobowiązań podatkowych zgodnie z pisemnym wnioskiem lustratora społecznego, urząd skarbowy obowiązany jest w terminie dni 14 od dnia otrzymania wniosku przekazać sprawę obywatelskiej komisji podatkowej do rozstrzygnięcia.

Art. 13. Naczelnikowi urzędu skarbowego (rewizyjnego) służy prawo zwoływania konferencji lustratorów społecznych, działających w jego okręgu, udzielania im instrukcyj i zlecenia opracowywania — w zakresie określonym w art. 11 — konkretnych spraw.

D z i a ł 3.

Przepisy wspólne.

Art. 14. 1. Przewodniczący obywatelskiej komisji podatkowej i jego zastępcę oraz law-

nicy otrzymują zwrot kosztów podróży oraz wynagrodzenie za posiedzenia w wysokości diet członków odpowiedniej terytorialnie rady narodowej. Wynagrodzenia przewodniczących i ich zastępców mogą być zryczałtowane przez Ministra Skarbu w drodze zarządzenia.

2. Wynagrodzenie lustratorów społecznych oraz okręgowego lustratora społecznego określi zarządzenie Ministra Skarbu.

Art. 15. Przewodniczący obywatelskich komisji podatkowych, zastępcy przewodniczących, ławnicy oraz lustratorzy społeczni winni nadużycia władzy urzędowej, jeżeli czyn popełniony został z chęci zysku (art. 286 — 291 k. k.) — podlegają karze więzienia do lat 15. Do orzekania powołane są sądy okręgowe.

D z i a ł 4.

Przepisy końcowe.

Art. 16. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1947 r. do dnia 30 czerwca 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

220

U S T A W A

z dnia 2 czerwca 1947 r.

o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Art. 1. Celem stworzenia należytej organizacji handlu i uchronienia kupiectwa przed nieuczciwą konkurencją Minister Przemysłu i Handlu może uzależnić zawodowe wykonywanie wszystkich lub niektórych zarobkowych czynności handlowych albo prowadzenie przedsiębiorstw handlowych od uprzedniego zezwolenia władz przemysłowych.

Art. 2. 1. Minister Przemysłu i Handlu —

po zasięgnięciu opinii naczelnych organizacji samorządu gospodarczego i naczelnych zrzeszeń kupieckich — ustali w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w drodze rozporządzenia właściwość władz przemysłowych oraz tryb i warunki udzielania zezwoleń, przewidzianych w art. 1.

2. Przed udzieleniem zezwolenia na zawo-

dowe wykonywanie czynności handlowych albo na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego władza przemysłowa winna zasięgnąć opinii właściwych branżowo zreszeń kupieckich.

Art. 3. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skarbu określi wysokość oraz termin wnoszenia opłat za zezwolenia, przewidziane w art. 1.

Art. 4. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają dalej idących ograniczeń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych lub usługowych albo zawodowe wykonywanie czynności handlowych, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) z późniejszymi zmianami oraz z innych przepisów.

Art. 5. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych oraz samorządowych.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu, Mi-

nistrowi Skarbu oraz Ministrowi Administracji Publicznej i Ministrowi Ziem Odzyskanych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

221

U S T A W A

z dnia 2 czerwca 1947 r.

o ulgach inwestycyjnych.

Art. 1. Celem skierowania kapitałów prywatnych do wzięcia udziału w gospodarczej odbudowie kraju udziela się ulg inwestycyjnych na zasadach, określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2. 1. Sumy wydatkowane na inwestycje, określone w art. 3:

- 1) nie podlegają dochodzeniu przez władze skarbowe co do ich pochodzenia,
- 2) zwalnia się od podatku, pobieranego na podstawie dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), jeżeli nie zostały opodatkowane tym podatkiem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 3) zwalnia się od podatku dochodowego, pobieranego na podstawie dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99), jeżeli nie zostały opodatkowane tym podatkiem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy; przepis ten nie dotyczy jednak sum, pocho-

dzących z dochodów, osiągniętych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Sumy, określone w ust. 1, mogą być wydatkowane zarówno z zasobów w walucie krajowej jak i w walutach obcych, a także w należnościach lub innych wartościach, posiadanych w kraju lub zagranicą.

Art. 3. Za inwestycje w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się:

- 1) odbudowę, przebudowę lub budowę nieruchomości,
- 2) założenie nowego przedsiębiorstwa na terenach Ziem Odzyskanych,
- 3) nabycie lub wydzierżawienie nieruchomości mieszkalnych, przemysłowych oraz przedsiębiorstw przemysłowych wszelkiego rodzaju, dokonane na zasadzie dekretu z dnia 6 grudnia 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389),